

העם

סוכות ובדונים

בסוכות תשבו שבעה ימים, כל האזרח בישראל ישבו בסוכות. ל... מען ידעו דורותיכם כי בסוכות הו' שבתי את בני ישראל בהוציא אר' תם מארץ מצרים...

המחוקק שחקק חוק אהוד זה יצר מינהג לאומי בעל תוכן סוציאלי עמוק, כי אז כמה היום מחולק העם לשניים: אלה ה' יושבים בסוכות בכל ימות השנה, ואלה הדרים בהיכלים ובארמינות-פאר. במשך שבעה ימים יאחדה אותם מצחת הדת בצורת שיכון אחידה.

בשנת תשי"ח, עת שוב נפער פער עמוק בין שוכני החולות לבין יושבי הפחונים והבדונים, היה טמון בחג הסוכות לקח בעל משמעות אקטואלית.

הישיבה בסוכה תהווה פתרון לשבעה ימים. אולם מוטב לדאוג לכך כי בשאר ימות השנה יישבו גם שוכני המעברות בכתיקב.

מדיניות

הוציג לא ידע

אין מנהג ישראלי המרגיז יותר את מדי-נאי העולם מאשר הנוהג שלוח להם נצי-גים שאינם מצויים בעניינים, והמבטיחים דברים שאין להם שחר. קשה מאוד לשכנע את המדינאים האלה כי בישראל נחרצות כל ההכרעות על-ידי איש אחד, וכי איש זה אינו רגיל לגלות את קלפיו גם לבאי-כוחו.

המקרה הקיצוני ביותר קרה כאשר ביקרה ביוגוסלביה משלחת רשמית שהממשל יוסף ברוז'טיטו קיבל את פניה אישית בהפגנת ידידות חמה במיוחד. משלחת זו, שבראשה עמד השר מרכזי נמיר, הבטיחה חגיגות ש' ישראל לא תתקף לעולם את מצריים.

תוך 24 שעות צנחו חיילי צה"ל בסיני. טיטו, שראה בפרשה זו עלבון אישי, ה' אמין כי רומה בודון, לא שכח אותה עד היום. הנימוק שהיה צורך לשמור על ה' מיכצע בסוד גם בצמרת ישראל לא יכול היה לשכנע אותו. כי גם במקרה זה אפשר היה לתת למשלחת הנחית שלא להבטיח שלום בריקיימא בהחלטיות כזאת.

הבטחה והגשמה. השבוע נודע בסיד כי פרשה מבישה דומה ארעה לפני כמה חודשים במוסקבה, עת הגיע לשם יושב-

קיבלנו את הידיעה, אמרו לו בניישוחו, כי ישראל הצטרפה לדוקטרינה. הייתי מוכן להיקבר באדמה, סיפר אחר-כך בלומל.

מבין גוריון ועד בגין. מעשים קטנים מסוג זה, שאין להם חשיבות כשלעצמם, עשויים להעכיר מאוד את האווירה בין ראשי מדינות. השבוע נמסר ממקור מוסמך ביותר כיצד הגדירה לא מכבר אישיות סובייטית דיפלומטית את גישת הצמרת הסובייטית לצמרת ישראל.

לא איכפאת לנו שראשי ישראל מתנגדיים לקומוניזם, אמר הדיפלומט, בשיחה סודית. אולם יש לנו רושם ברור כי מנ' היגי ישראל, שמוצאם מאירופה המזרחית, לוקים בשנאה עיוורת לרוסיה עצמה. מבחי' נה זו אין הבדל בין בן-גוריון, שרת ובגין. בתנאים אלה אין טעם לחלום על שיפור יחסים.

דעתה של אותה אישיות על סיכויי ה' עליה: איננו מתנגדים לעליה באופן עקרוני. נתנו לפליטים היהודיים מפולין לצאת מ' בריחה-מועצות, בידענו שהם יהגרו לישראל. אבל כשמדובר על יהודים סובייטים, השיקול המכריע הוא: מה עמדתה הפוליטית של המדינה שהם רוצים להגר אליה.

מגולדה לגולדמן. למרות מכשולים אלה, המשיכה גולדה מאיר השבוע, במרכז האו"ם, במאמציה הסבלניים לשפר את ה' יחסים. כל אשר יכלה לקוות לו, בשלב ה' נוכחי, היה להוציא את הארס האישי מן היחסים הקרירים הקיימים.

האדם שיכול היה לעזור לה ביותר ב' כך לא הפעל מטעמים אישיים ומפלגתיים. היה זה ד"ר נחום גולדמן, הנשיא הצינוני, הדוגל בנייטרליות של ישראל, והנחשב בעיני הרוסים כאדם נבון ואחראי. לא מכ' בר זכה ד"ר גולדמן לאות הערכה מיוחדת במינו: השגריר הסובייטי, אלכסנדר גיקיטה אברמוב, הנמנע מכל מגע בלתי-חיוני עם דויד בן-גוריון, ביקר אצל גולדמן באופן הפגנתי, במלון המלך דויד.

ספרות

בסור אחד - הסתדרו

לפני שבועות אחדים ציפתה לציבור ב' ישראל הפתעה גדולה: הסופר משה שמיר, מחבר מלך בשר ודם, פירסם בעל המשמר מאמר בשם לוחות שבורים, מתח ביקורת חוקפנית ביותר על כל כה שהאמין בו עד לאותו יום. לא היה עתון כמדינה שלא

מלתקים אסורים

מדועזטים

רפי אהב פרפרים. מפני שהם יצורים כה חמודים, מרפרפים, דב' שניים חוצצי עטים פרחים וצבעוניים כה. אוסף הפרפרים של רפי היה המשובח בכל הכיתה. הוא היה מצמיד אותם בסיכות אל קופסאות קרטון, ורושש למעלה את השם באותיות לטיניות. כי רפי היה נער משכיל ושיטתי.

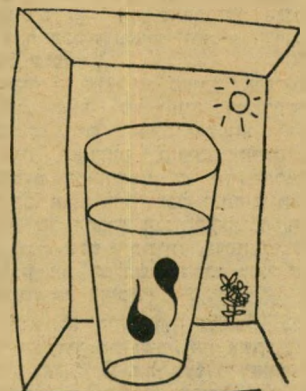
יום אחד יצא רפי לטייל ביער וראה פיל. הוא התגנב אל הפיל מאחוריו, שלף סיכה מכיסו ונעץ אותה בכל הכוח באחורי הפיל. הפיל נהם נהמה גדולה, קפץ באוויר, התהפך על גבו, אסף את רגליו ומת. רפי הסתכל בפיל ה' מת בתמהון, וברח מהר הביתה, מבוויש ונכלם ומזועזע כולו.

אצלנו

שני ראשנים שטו להם ב' תוך כוס מים. ילד אחד גידל אותם על המרפסת, על-יד תו' לעי-המשי.

בחוף היה עולם אכזרי וקר, ושני הראשנים הסתכלו עליו בתמהון ובחמלה. הם ראו איך זבוב טורף עכביש, ו' חתול משחק בעכבר, ואיך ה' ילד מקבל סטירות לחי מאמו מפני שלא הכין את השעורים. וזה לא התיישב עם תפישת' עולמם.

אצלנו, ברוך-השם, זה לא יכול לקרות, אמרו בעליצות, ואכלו איש את רעהו.

קדימה

נביא אחד ישב בחצר-המטרה, בתוך בור טיט, וצעק. אמרו לו מה אתה צועק, קח חתיכת-חרס ותכתוב. אז הוא כתב וכתב, והתחיל שוב לצעוק. אז באו ה' עבדים ואמרו לו מה אתה צורח ומזיע, יש כבר נייר. תיקח נייר ותכתוב. אז הוא לקח נייר ועט וכתב והתחיל לצעוק. אז אמרו לו נאד שכמוך, מה אתה מת' אמצ' כלי-כך ומבזבז אנרגיה, כבר יש מכוונות-כתיבה, אתה יכול לתקתק ישר. אז הוא יושב בבור ומתקתק.

ובינתיים המציאו את חופש-הדיבור, אז כל פעם שהוא מתעייף מלתקתק הוא מרים את היד ומצביע. בקרוב ימציאו נוזל יותר נעים לשבת בו בתוך הבור. אולי מפלסטיק.

במחלקת הקליטה של מפא"י, יאני אכידוב. לפעמים נסה אלתרמן חסד גם לעיתונאים מסויימים, הזמינם לפגישות אלה, בתנאי ברור ומפורש כי לא יכתבו מלה וחצי-מלה על מה שיראו וישמעו.

מעניינת במיוחד הייתה הפגישה האחרונה, אשר נערכה בשבוע שעבר, ואשר גיבורה היה לא אחר מאשר המפקח הכללי של מש' טרת ישראל ואחד השותפים העיקריים ב' חברת-הייבוא הגדולה האחים סחרוב, וחוקאל סהר.

פתח בשיחה אברהם האפט, חבר קבוצת דגניה ב' ומרכז מפא"י, בהצביעו על סהר יבתופפו בידו האחת על ליבו, כהרגלו: אתם רואים את האיש הזה? כולם יודעים שאני אדם ישר, אבל אני עודני כאין וכאפס לעומתו. והו אדם טהור שבטהורים!

בלבות את זמנו בשתי צורות עיקריות: ישיבה בטלה למשך שעות בקפה כסית התל-אביבי, ושתיית משקאות חריפים עד איבוד החושים. הרגל אחרון זה הוא שגרם, לא מכבר, כי המשורר הכמעט-לאומי, שאת שיריו ציטט ראשי-הממשלה מעל במת ה' כנסת, נתבקש יום אחד על-ידי הנהלת מועדון התיאטרון התל-אביבי שלא לשוב ולהופיע במקום. כתוצאה מאי-נעימויות ש' נגרמו כסוב לבו של אלתרמן בייך.

לאחרונה צירף המשורר לעיסוקיו גם סעיף שלישי, מועיל יותר מן השניים הקודמים: פעילות בלתי-רשמית, אך נמרצת ביותר, מטעם קבוצת-החצר של בן-גוריון, לרכישת לבם של סופרי ישראל. אדם טהור שבטהורים! שלא כבימים עברו, הייתה הפעולה הפעם מאורי' גנת ביותר. מפעם לפעם החלו סופרים שונים, מבין אלה היודעים שיש להם מה להרחיח, לקבל מפיו של אלתרמן לאוונם הזמנות בלתי-רשמיות לפגישות סופרים שהתקיימו באולם המרכז לחינוך של ההסתדרות, ברחוב ריינס בתל-אביב. אחת הפגישות הראשונות, למשל, נערכה עם הרמטכ"ל רביאלוף משה דיין.

בדרך כלל נכחו בפגישות אלה גם איש מרכז מפא"י אברהם האפט, וחברו, הפעיל

טוראי-שביעי אלתרמן ב'כסית" לחיי הסופרים שבדרך

ראש הפדרציה הצינונית הצרפתית, אנדרה בלומל. ערב צאתו קיבל הודעה מיוחדת מ' טעם גולדה מאיר, אשר יפתה את כוחו ל' הודיע למנהיגים הסובייטיים כי ישראל לא תצטרף לעולם לדוקטרינה של אייזנהאור. פגישתו של בלומל עם המנהיגים הסוב' ייטיים השתתתה קצת, ועורך-הידון הצרפתי העסוק לא עקב בינתיים אחרי המאורעות בעיתונות. כשבא תורו למסור את הבטחת גולדה נתקל בחיוך ציני רחב. זה עתה

ציטט ארוכות את המאמר ולא הגיב עליו ביסודיות. אדם אחד בישראל לא הופתע כלל. להיפך, הוא שיפשוף את כפות ידיו בנחת, קבע בסופו כי פעולתו עשתה פירות ברוכים במהירות רבה יותר משקויה לה בעצמו. היה זה הפיזימונאי נתן אלתרמן, מחבר הסור השביעי וחבר מערכת דבר. עך איבוד חושים. אלתרמן בן ה-47, שבשערותיו הגלגיות זרקה כבר שיבה, אוהב